

ikke være Noget at indvende herimod. — Endvidere har Udvalget tilladt sig at foreslaae, at man, istedetfor, at gaae ind paa den vidtløftige Fremgangsmaade, som er fastsat i § 2, at een Mand i ethvert af de 40 smaa Kirkesogne, hvori Færøerne ere deelte, skal give en Indberetning, skal bestemme, at Beboerne vel skulle have den samme Indskyldelse paa Capitelstartens Fastsettelse der, som de have her, men at denne Indskyldelse skal uævnes af een Mand i hvert Præstegjæld. — Det er en meget vidtløftig Valgmaade, hvorefter disse Mænd ifølge § 2 skulde vælges, og Udvalget troer ikke, at det vilde have det Allermindste at betyde, om alle disse Stemmer bleve afgivne. Jeg skal ligeledes tillade mig at henlede det ærede Things Opmærksomhed paa, at nogle af disse Kirkesogne ere meget smaa; et af dem, nemlig Den Store Dimon, bestaaer endog kun af en eneste Familie. Fra de smaa Der Wynggenæs, Dimon og Skus er Farten meget vanskelig og besværlig, og det vil, som sagt, være unødvendigt, at deres Beboere skulle sætte sig i Bevægelse for den Sags Skyld, tilmed da der ikke kan være nogen synderlig Forskjel paa Priiserne i de forskellige Kirkesogne; den Forskjel, der er, vil jo i alt Fald let i Aarets Løb erfares af den Mand, som det vil blive overdraget at give Indberetningen. — I § 3 af Lovudkastet er der optaget en Tabel, hvorefter Vareforterne skulle omskrives til raa, uvasket Uld. Herimod kunde der imidlertid maaskee være at indvende, hvad den høitærede Justitsminister selv yttrede ved Sagens 1ste Behandling, at den kunde give et noget for høit Resultat, og da der saaledes i alt Fald lader sig disputere om, hvorvidt den er rigtig eller ikke, og da de her omhandlede Forhold jo derhos let forandres ved, at enten en Vare gaaer ud af Fabricationen, eller at nye Varer komme ind, saa har Udvalget, i Overensstemmelse med hvad der blev antydet ved Sagens 1ste Behandling, tilladt sig at foreslaae, at Ordningen heraf overdrages til Lagthinget, hvis Bestemmelse saa stadfæstes ved en kongelig Anordning. Lagthingets Duffe vil sikkert være fuldkomment truffet ved en saadan Bestemmelse, og Rigsdagen vil da ikke behøve, hvergang der skal skee en Forandring deri, at uleiliges

med at sætte disse Taxter; dette var jo ogsaa tildeels foreslaaet i det oprindelige Lovforslag. — Den Paragraph i Lovudkastet, hvorved det bestemmes, at Indberetningerne skulle sendes ned til Ministeriet med den første Post, der afgaaer, mener Udvalget bør udelades, da det er en reent administrativ Forfrist, en Ordre, som vedkommende Minister uden videre kan meddele Amtmanden. — At de smaa Brøker bortkastes ved Udregningen, og at Ansættelsen ikke skeer i mindre Pengeværdier end halve og hele Skillingen, vil sandsynligviis vinde Bisfald; der vilde ellers kunne udkomme temmelig store Brøker. — At Ordet „Sum“ i Lovudkastets § 5 — der staaer nemlig: „den udkomne Sum“ osv. — er foreslaaet forandret til: „Middelpriis“, er kun en Redactionsforandring. — Forøvrigt har jeg foreløbigt ikke videre at tilføie og skal kun anbefale det ærede Thing at vedtage Lovudkastet saaledes, som det er forelagt af Regjeringen, dog med de Ændringer, som Udvalget har tilladt sig at foreslaae.

Justitsministeren: Et af de væsentligste, om ikke det væsentligste Ændringsforslag, som det ærede Udvalg har stillet til det foreliggende Lovudkast, er jo det, som gaaer ud paa af samme at udelukke Tabellen, som den ærede Ordfører kaldte det, i dets § 3 over Værdien paa de forskellige færøske Udvare. At denne Tabel udelades af Lovudkastet, kan jeg ifølge min Udtaalelse ved Sagens første Behandling ikke have Noget imod. Denne Udeladelse vil ogsaa forsaavidt stemme med det, der har været Regjeringens Tanke, som det jo i selve Lovudkastet er foreslaaet, at Forandringer i de i samme bestemte Sætsler skulde kunne foretages ved kongelig Resolution. Jeg skal dog med Hensyn til dette Punkt henstille, om Udvalget fastholder, at de eventuelle Forandringer just skulle skee i den mere høitidelige Form af kongelig Anordning. En Indstilling af Lagthinget, der bisfaldes af Hans Majestæt ved Allerhøieste Resolution, turde vistnok være tilstrækkelig, og saaledes har man ogsaa, som det vil sees af § 3, tænkt sig Forandringerne foretagne. Dette er iøvrigt kun en Henstilling; thi, om man bruger den ene eller den anden